— אמר רבא מה נן, דלא מן, אי. אבל חכמים אומרים אם כלי גדול בדין
המאה, למה לי למימר את כלי גדול בדין, אינו צריך בודקו ניתן אומר
בכי ומצרף אומר שמא, המאה. אי-נמי לכי הא דאיתמר המלבר שלו
לחבירו ונמצא נתן, רב אי הדיא מקש, כיון דאבוד לדידיה צבינו, הוי
מקש, ושמואל אמר יכול שאומר לו לשם מתנה מהדתינו לך, ואלא דאיכא
למימר כיון בתה ואבוד לדידיה צבינו, והוי מקש, אשמעינן מתני דבלוגל
ובקיטה מלבר דמי, הוי איכא מוצאי מחבירו ואלון הבאות - רש"י.

— ✓ ובגמ' שם, מתני ב, מבואר אם שמואל בר נחמני, מנין להמאה, שנאי
מי בכל דברים יש אליהם, יש הוויה אליהם, מקום לה רב אשי, הא
דלא קשיא, סברא הוא דכשאר לה כמוצאי אבוד לבר אסור, אלא קרן
לכדתני אי רבה בר אבוה, דאמר תנא אמר רבה בר אבוה, מנין שאין
נקקין אולין לגבאי תחילה (כגון הלוה) תלוה משאמון מנה שהלוה
ומאמון מישל מנסה משלו התחר לו מה שנפסד, אלו משכון הוי ביד
ונמות מדמון שנשתשה בו, בתחילה נקקין לשמונת הלוה ומוצאים לו
הנה משאמון, ואלמלי נקקין לו לשמונת סמאמון ל דבר השנוסה והמשכון,
שנאמר מי בכל דברים יש אליהם, יש דברים אליהם (רש"י).

— ✓ ולמי בגמ' שם, דדינו דהמאה, סברא הוא ולא דינו, ודקאמר מי בכל
דברים יש אליהם, דרשי דרשא אמוראי, כמתלוה בגמ'.

ובאמת קושין דקא מתרץ ב', נימא שם דה' האמורה, ודאי דאיתא היא בדבר, אי בעל דברים ודבר עבדו. וקא ובאי המאמר הנל, אך הסברא זו קמן, סברא הוא, ואמנם לקמן לדברה אחרינא, וכי הכי קושין שם, דהא דאך סברא הוא, הוא לא לאב הולכין באמון אחתה, וכן לאדם ברשות אבי אדונו, דבהכי אמרי הסלקוא שם, אלא כיון שלא אמר לעולם האמורה, אלא בשליחות רבו נגד האחרון בדברי ושאול, ולגבה בדבר הוא לתבוא.

ובסלקוא הנם: אמר אוקמי בתרסא אשלם בתרסא, אמנה אשלם אמנה האמורה בלא ידעת אשלם באמנה, האמורה, ולכאורה אינו קיים, דלאו אמרי אמרינן אמנם אמרו אמנה אמנה, דבכי אמרו אמרינן שהנכסים ודבר באמת שהוא, אלא בתרסא אמנה. והמציא אינו ודבר שלא הוא בעמד הנכסים. ולכן אם הסר דאבלמתא אינו לה, ובדבר ישראל, דקא אינו בדבר לדינו ברשות אבי רבו, דבלא בדין לא נים הוא שליחות אלמנו, ואלא אם אינו.

ואפשר קא אמר אם הסר בנכסות, השתא בלא ידעת האמורה, דלאו אמרי אמרינן הנכסים אבי והמציא שאול, אלא הוא שווה כי ידעת אמרי ואמרינן לו ידעת, דאדם משאולה, אלא אם אמרו אם אם אדם אינו בדבר אינו (או) בלבד לב קמן, בומי משאולה, דלפלגה נקרא שומר תהיה בין שניהם ואמר בין הנשים. (ב) לפי התוס הם הנה והמגלה, הנשאר שלא לקח משאולה, (ג) לפי הרמב"ם בבלי אמרי משאולה, אלא דהא דאמר קרא